

en Samling af Grupper og lader sige, at hvis denne Repræsentant vil danne et Ministerium paa det og det Grundlag, ville de støtte ham, forekommer det mig, at det er temmelig nær ved at være et Til-sagn om, at de ogsaa ville støtte det, som staar i Programmet. Jeg kan ikke se re-tere. Men, som sagt, hvis de Herrer ikke havde villet, kunde de godt have ladet være.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Halsted: Til den højtærede Konseilspræsident vil jeg sige, at det er ikke Ord, det drejer sig om, det gælder ikke om, hvorvidt der er bedt om dette eller hint, det er et Udtryk, han anvender, som jeg ikke har anvendt. Jeg har sagt, at der er blevet forespurgt, og saaledes staar det for Gruppen. Hvis dette, som den højtærede Konseilspræsident siger, ikke skulde være rigtigt, kan jeg ikke sige andet, end at saa er Gruppen ført bag Lyset paa dette Omraade. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at, som alle vide, blev Gruppen sprængt paa dette Spørgsmaal. Det gør man dog ikke for Smaating. Naar jeg var en af dem, som ikke vilde gaa med, var det, fordi den Tillid, jeg nærede til den højtærede Konseilspræsident i Fortiden, ikke satte mig i Stand til at give ham min Tillid i Nutiden.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Jeg kan ikke give den højtærede Konseilspræsident Ret i, at Forholdene, som de udviklede sig ved den omtalte Lejlighed, vilde kunne give os det Indtryk, at den højtærede Konseilspræsident, allerede den Gang Overenskomsten var sluttet mellem Venstregrupperne, var paa det rene med, at han vilde danne sit Ministerium, thi der hengik saadant noget som 1½ Døgn, og i denne Mellemtid blev der fra Repræsentanter for de Venstregrupper, der havde sluttet Overenskomsten, sagt til os: Det er en nødvendig Betingelse, at man ogsaa fra Højres Side til-raaeder, at dette Ministerium dannes. Og naar det ikke havde været nødvendigt, hvorfor skulde man saa spørge os? Naar tilmed den højtærede Konseilspræsident, som han nu siger, tænkte sig, at vi kom ganske af os selv, var der jo ikke Spor

af Grund til at spørge os. Men vi bleve spurgte meget indtrængende. Vi havde Møde om Aftenen og Møde næste Dag. Det er rigtigt, hvad den højtærede Konseilspræsident sagde, at det ikke var en direkte Forespørgsel, men det var en indirekte Forespørgsel, og vi havde det bestemte Indtryk — og det, at der hengik saa lang Tid, inden den højtærede Konseilspræsident besluttede sig til at danne sit Ministerium, er for os et Vidnesbyrd om, at Forholdet var, som vi antog —, at der krævedes Tilslutning fra vor Side.

Nu siger den højtærede Konseilspræsident — Ordlyden kan jeg naturligvis ikke huske —, at naar vi tilraadede, at der dannedes et Ministerium Holstein med den Opgave at søge at faa Forsvarssagen løst, og vi kendte Grundlaget, havde vi til en vis Grad bundet os. Det er naturligvis rigtigt, men vi havde sikkert ventet, at der i Løbet af de Forhandlinger, som fulgte efter, tredie Behandling her og Forhandlingerne i Landstinget, skulde opnaas noget bedre Vilkaar for Forsvaret, end der den Gang forelaa, og det skete jo ogsaa paa adskillige Punkter. Men det skal jeg indrømme, at vi følte os moralsk bundne til i paakommende Tilfælde, hvis de organisatoriske Lovforslag fik det ønskede Indhold, at stemme for Overens-komstens Ordlyd.

Konseilspræsidenten (Holstein-Ledreborg): Indirekte kan man ikke kalde en Henvendelse, som ikke kommer fra andre end netop de Mænd, man taler med. Havde det været en indirekte Henvendelse fra mig, maatte de Herrer, der have talt med Højremedlemmerne, have sagt, at de kom fra mig, og det kunde de ikke, da jeg ikke en Gang anede, hvem de vare, og ikke havde det mindste Begreb om, hvad de sagde. Altsaa, det er heller ikke nogen indirekte Henvendelse, der er sket, det er slet ikke nogen Henvendelse. Dernæst kunde de Herrer endnu mindre paastaa, at de kunde leve i nogen Tvivl, da jeg utrykkelig, den Gang det ærede Medlem fra Frederiksborg Amt (Parkov) kom med sin Meddelelse, gjorde opmærksom paa, at jeg ikke brød mig om den. Tydeligere kunde jeg ikke sige det. Det er ikke, fordi jeg underkender de Herrer's Betydning for Arbejdet paa Rigsdagen, men fordi jeg ikke ønskede at danne et Ministerium ved Samarbejde med Højre. Jeg ønskede kun at danne et Ministerium bygget paa Venstregrupperne, skønt jeg meget vel vidste, at det ikke kunde kaldes